

vi

CLITIPHO SYRVS

- CL.* Nullast tam facili' res quin difficilis siet, 805
 quam invitū' facias. vel me haec deambulatio,
 quam non laboriosa, ad languorem dedit.
 nec quicquam mage nunc metuo quam ne denuo
 5 miser aliquo extrudar hinc, nē āccedam ad Bacchidem.
 ut te quidem omnes di deae[que] quantumst, Syre, 810
 cūm īstoc invento cumque incepto perduint!
 huiū' modi mihi res semper comminiscere
 ubi me excarnufices. *SY.* is tū hinc quo dignus es?
 10 quam paene tua me perdidit protervitas!
CL. vellem hercle factum, ita meritū's. *SY.* meritū'? quo 815
 modo?
 ne mē īstuc ex te prius audisse gaudeo
 quāā ārgentum haberes quod daturū' iam fui.
CL. quid igitur dicam tibi vis? abi(i)sti; mihi
 15 amicam adduxti quam non licitūst tangere.
SY. iam non sum iratū'. sed scin ubi sit nunc tibi 820
 tua Bacchis? *CL.* apūd nos. *SY.* non. *CL.* ubi ergo?
SY. apūd Cliniam.
CL. perii. *SY.* bono animo es: iam argentum ad eam deferes
 quod eī pollicitū's. *CL.* garris. unde? *SY.* a tuō patre.
 20 *CL.* ludis fortasse me? *SY.* ipsa re experibere.
CL. ne ego sum homo fortunatū': deamo te, Syre. 825
SY. sed pater egreditur. cavē quicquam admiratū' sis